

Förslag ny ersättningsmodell för travbanorna

Remissvar från föreningen En Häst En Röst på Svensk Travsports remissunderlag av den 14 augusti 2026

FRÅN	Föreningen En Häst En Röst
TILL	Svensk Travsport, jorgen.forsberg@travsport.se
KOPIA	Svensk Travsport, anders@kallstroms.se
DATUM	30 augusti 2026

1. Allmänt omdöme

Föreningen En Häst En Röst välkomnar att Svensk Travsport tar ett samlat grepp om ersättningsmodellen och ställer sig bakom grundtanken att ersättningen ska spegla varje banas uppdrag och bidrag till rekrytering till sporten och dess utveckling. Vi delar också bedömningen att dagens modell i alltför hög grad utgår från att alla banor bedriver likartad verksamhet.

Vår huvudsakliga invändning gäller den rörliga delen. Mätetalen och deras viktning tar i dag främst mått på hästuppopulationen där den redan finns, inte till rekryteringen av nya ägare, spelare och besökare. Om modellen ska premiera rekrytering behöver viktningen flyttas från släpande mått (starter och befintliga ägarskap) till ledande mått (publik och spelintresse), och ägargeografin behöver fångas in korrekt. Våra förslag nedan är utformade för att modellen ska mäta det underlag som det säger sig vilja mäta.

Den bärande principen i vårt svar är att systemet måste utgå från var kunderna – spelare och hästägare – faktiskt finns. Rekryteringskedjan går från besök över spel till hästägande: den som har goda möjligheter att besöka en travbana där hen bor blir åskådare och publik, publik blir spelare och spelare blir hästägare. En ersättningsmodell som styr resurser dit kunderna finns bidrar till att sportens adresserbara marknad växer. Publik, spelintresse och ägargeografi är i det perspektivet tre mått på samma fenomen, och det är skälet till att vi föreslår att de viktas upp och mäts korrekt.

2. Fördelning fast och rörlig ersättning

Föreningen har ingen stark uppfattning om huruvida den fasta delen ska utgöra 30, 50 eller 70 procent av den totala ersättningen. Vi ser fördelningen som underordnad frågan om att den rörliga delen mäter rätt saker. Med de mätetal och de viktningar vi föreslår i avsnitt 4 och 5 fungerar modellen oavsett vilken andel styrelsen väljer.

3. Kategori

Valet av kategori bör vara upp till varje bana, i enlighet med ST:s underlag till remissen. Vi vill dock understryka att modellen behöver innehålla incitament för att börja i en lägre kategori och ändå ha en reell chans att arbeta sig uppåt när uppsatta mål har uppnåtts. Utan en sådan väg riskerar kategoriseringen att låsa

fast dagens struktur i stället för att stimulera till utveckling. Hur en sådan väg kan se ut beskriver vi i 3.1 och 3.2.

3.1 Kategori bör kunna förtjänas genom anläggningsutveckling

Underlaget låter banan välja kategori utifrån förutsättningar och ambitioner, men anger inte hur en bana ska kunna utveckla sig och lyftas upp till en högre kategori. Vi föreslår att kategoriseringen knyts till banans förmåga att utveckla anläggningen tillsammans med kommun och lokalt näringsliv. En bana som kan visa ett konkret utvecklingsprojekt med extern medfinansiering bör kunna kvalificera sig för en högre kategori.

Svensk Travsport bör kunna delta i sådana projekt med stöd i form av lån på affärsmässiga villkor. Det ska vara lån, inte bidrag; medlen återförs till de gemensamma resurserna och projektet måste bära sig. Medfinansiering från kommun och/eller näringsliv bör vara ett villkor, så att Svensk Travsport aldrig bär ett projekt ensamt. För att begränsa risken kan lånen villkoras med kommunal borgen eller ges i samverkan med en extern kreditgivare.

Stödet ska inte ges brett och utan krav, utan sekventiellt och i konkurrens. Svensk Travsport bör fastställa och publicera kriterier i förväg, pröva ett fåtal projekt åt gången och besluta om exempelvis högst två projekt per treårsperiod. Det ger ett urval där de banor som mobiliserar starkast lokalt stöd prioriteras, i linje med den tanke som redan finns i underlagets wild card-system om vad som är en rekryterande riksangelägenhet.

3.2 En bana bör konverteras till renodlad TV-bana

Vi föreslår att Svensk Travsport uppmuntrar till att minst en befintlig bana med bra geografiskt läge konverteras till en renodlad TV-bana, med ett eget uppdrag i kategorisystemet. Banans enda syfte är att producera lopp för spel via onlineappar och digitala enheter; den ska inte vara en anläggning som besöks. Anläggningen bör bestå av en lång oval, 1 600–2 000 meter, med toppmoderna förutsättningar för TV-bevakning samt en separat värmningsbana som också kan TV-bevakas. Banan ska ha bästa möjliga underlag för hästarna samt även kunna arrangera lopp under vinterhalvåret med frekventa tävlingstillfällen.

Fokus ska ligga på faciliteter för aktiva och hästar. Ingen publikverksamhet i traditionell mening bedrivs; eventuell publik hänvisas till en drive in-lösning eller motsvarande med grundläggande funktionalitet som kräver minimal personalinsats. På en sådan bana kan lopp köras i snabbare takt än i dag, vilket ger ett tätare och mer attraktivt utbud för det digitala spelet.

Motiveringen för ett sådant arrangemang för Svensk Travsports del är ökade spelintäkter och kostnadseffektivitet. Vinterhalvåret och vardagskvällar är de svagaste tävlingstillfällena publikmässigt men inte spelmässigt. En bana som levererar frekventa lopp med bra bild och bra underlag när andra banor har svårt med väder och bemanning ger mer spelunderlag per krona. För de aktiva ger den långa ovalen rättvisare lopp och lägre skaderisk, vilket gör banan attraktiv även utan publik.

TV-banan kompletterar kategorisystemet. Underlaget skiljer redan mellan banor med sommaruppdrag och banor med sommar/vinter-uppdrag. En TV-bana kan fylla tävlingsprogrammet med kvalitativt innehåll under vinterhalvåret, när många banor har svårt att leverera bra lopp och bra bild, och därigenom möjliggöra ett mer frekvent tävlande på sommaren för de banor som väljer sommaruppdraget. Tävlingsdagarna tas alltså inte från befintliga banor utan omfördelas över året, så att varje bana tävlar när den har bäst förutsättningar.

En TV-bana har varken publik eller lokalt spelintresse i modellens mening – dess värde ligger i det digitala spelet nationellt – och passar därför inte i den rörliga ersättningen. Den bör i stället ha ett eget avtal med i huvudsak fast ersättning kopplad till leverans, det vill säga antal tävlingsdagar, TV-produktionskvalitet,

banunderlag och vintertillgänglighet. Ett sådant konverteringsprojekt är också ett naturligt första fall för den urvals- och lånemekanism vi föreslår i avsnitt 3.1.

4. Synpunkter på mätetalen

4.1 Publik – höjs från 5 procent till 15 procent

Underlaget anger att tyngdpunkten i banans uppdrag ska kunna ligga på publik och att mätetalen ska kopplas till publik och intresse. En viktning om 5 procent står inte i proportion till den ambitionen. Publiken är dessutom den parameter som banan mest direkt kan påverka genom eget arbete, och skannad publik är den mest exakta mätpunkten i hela modellen.

Måttet måste ta hänsyn till saxtrav. Banor som åläggs att köra saxade tävlingsdagar har bevisligen svårare att locka publik, och detta styrs av det centrala tävlingsprogrammet, inte av banans eget val. Modellen bör därför inte mäta publik i absoluta tal utan normera per tävlingsdag och dagtyp, så att en saxad vardagskväll jämförs med andra saxade vardagskvällar och inte med en fristående lördag. Ett alternativ är en uppräkningsfaktor för saxade dagar. Detta följer av underlagets egen princip att parametrarna ska vara påverkbara av respektive sällskap.

4.2 Travspelare i regionen – höjs från 15 procent till 25 procent

Spelintresset är sportens främsta rekryteringskanal. Enligt Remy Nilson, ledamot i Svensk Travsports styrelse, i en intervju vid En Häst En Rösts stämma i augusti 2026, kommer cirka 70 procent av alla hästägare in i sporten via ett intresse för spelet.

Om styrelsen delar den uppfattningen bör det måttet logiskt viktas på en nivå som motsvarar den betydelsen. Starter och befintliga ägarskap är släpande mått på ägare som redan finns; spelintresset är ett ledande mått på framtida ägare.

Spelintresset är påverkbart av travsällskapet genom tävlingsdagar med attraktiva fält, lokala kampanjer, samarbeten med ombud och evenemang som leder till nya spelkonton. För att undvika en ren storstadseffekt bör måttet kompletteras med spelare per capita i regionen och förändring över tid, så att en bana som ökar sitt spelintresse premieras.

Tröskeln bör sättas så att kontinuerliga spelare premieras, inte engångsinsatser. Vi föreslår att en travspelare definieras som en person som satt in minst 200 kronor på sitt spelkonto under minst 8 av årets 12 månader, eller som i snitt omsatt minst 1 000 kronor per månad under året. Det första kriteriet fångar den regelbundna småspelaren, det andra den som spelar för större belopp men mer oregelbundet. Insättning speglar avsikt snarare än återspel av vinster; om ATG inte kan leverera insättningsdata per region kan omsättningskriteriet användas ensamt. Dagens tröskel om 2 000 kronor per år fångar även den som gör ett enda stort spel och utesluter många nya, försiktiga spelare.

4.3 Hästägares geografi – ett sammanslaget mått "ägaraktivitet", 30 procent

En korrekt förståelse för ägargeografi är avgörande inte bara för ersättningen utan för att Svensk Travsport ska kunna bearbeta marknaden utifrån var de faktiska kunderna finns, inte utifrån var travbanorna traditionellt placerats. Banorna byggdes för en tid då hästarna och ägarna fanns på landsbygden. Urbaniseringen har sedan dess flyttat en stor del av ägarna, spelarna och publiken till storstadsregionerna, medan banstrukturen ligger kvar. En ersättningsmodell som mäter ägare där tränaren eller banan finns, cementerar den gamla geografin i stället för att ge sporten underlag att följa kunderna.

Underlaget medger att måttet om hästägande inte ger en rättvisande bild med tanke på de professionella ägaradministratörerna. Vi menar att problemet är större än så: både hästägares starter och hästägarskap utgår i dag från ägarföreträdarens folkbokföring, vilket i praktiken ofta är tränarens eller administratörens ort, inte ägarens.

Till exempel bor många ägare i Stockholm men har häst i träning vid någon av kransbanorna. Dagens system ger kransbanan ersättning för ägare den inte har rekryterat och som sällan besöker den, medan det i realiteten är lättare för ägaren att se sin häst tävla på Solvalla. Motsvarande gäller Göteborgsregionen och Åby respektive Malmö och Jägersro.

Vi föreslår att de två måtten slås ihop till ett mått, **ägaraktivitet**, baserat på korrekt ägargeografi. Måttet bör räkna ägarstarter med avtagande viktning per ägarskap, så att många ägare premieras framför få stora, vilket ligger närmare rekryteringssyftet.

Övergångslösning. Ägarföreträdaren anger en huvudbana som ligger geografiskt nära ägaren samt, om så önskas, upp till ytterligare tre banor. Huvudbanan viktas till 2/3, och 1/3 fördelas mellan övriga angivna banor. För att förhindra att registreringen styrs av tränarens eller stallets intresse bör huvudbanan behöva motsvara den banregion där en majoritet av ägarandelarna är folkbokförda, med stickprovskontroll.

Ägarmanagementbolag. För ägarskap där ett ägarmanagementbolag (t.ex. Easy KB, Stall of Course) står som ägare eller företrädare får bolaget inte registrera sin egen ort som huvudbana. Registreringen ska göras av den som faktiskt organiserar delägarkretsen, och bolaget bör rapportera delägarnas postnummerfördelning som Svensk Travsport översätter till banregioner. Dessa bolag har redan uppgifterna för sin egen administration. De är dessutom den ägarform som rekryterar flest nya hästägare, varför det är särskilt viktigt att deras delägare räknas med utgångspunkt i där de bor.

På sikt. Svensk Travsport bör inom två till tre år bygga en ägarregistrering där varje andelsägare är knuten till en banregion via folkbokföringsadress. Underlaget indikerar självt att den datan behövs. Korrekt ägargeografi har ett värde utöver ersättningsfrågan, som underlag för tävlingsprogram, tävlingsvolym och marknadskampanjer.

4.4 Startande licensinnehavare – 15 procent, ponnylicens viktas 50 procent

Vi föreslår att viktningen behålls men att ponnylicensinnehavare räknas med faktorn 0,5. Ponnytravet är betydligt billigare att bedriva och genererar inga spelintäkter. Nedviktningen speglar vad en ponnystart representerar i resurser och intäkter i dag, inte ungdomarnas framtida värde för sporten. Ponnyverksamhetens rekryterande roll bör i stället fångas i den fasta ersättningen eller i rekryteringsersättningen.

4.5 Hästars starter – sänks från 30 procent till 15 procent

Hästars starter och hästägares starter mäter i stor utsträckning samma underliggande företeelse, hästpopulationen i regionen, och är därmed delvis dubbelräknade. När ägaraktivitet får en korrekt geografisk grund bör viktningen av hästars starter kunna sänkas utan att modellen förlorar informationsvärde.

5. Föreslagen viktning

Mätetal	Förslag ST	Vårt förslag	Kommentar
Publik (scannad)	5 %	15 %	Normeras för saxtrav
Travspelare i regionen	15 %	25 %	Ny tröskel, kontinuitet
Startande licensinnehavare	15 %	15 %	Ponnylicens viktas 50 %
Hästars starter	30 %	15 %	Delvis dubbelräkning
Hästägares starter	25 %	30 %	Slås ihop till "ägaraktivitet" med korrekt geografi
Hästägarskap som startat	10 %	–	Ingår i ägaraktivitet
Summa	100 %	100 %	

Viktningen speglar vår linje: publik och spelintresse som ingången till sporten, ägare och hästar som resultatet.

6. Våra viktigaste poänger

- **Systemet måste utgå från var kunderna – spelare och hästägare – faktiskt finns**, inte från var banorna traditionellt placerats. Då växer sportens adresserbara marknad.
- **Publik och spelintresse är ingången till sporten** och bör viktas upp till 15 respektive 25 procent. Publik normeras för saxtrav; spelare mäts på kontinuitet eller omsättning, inte engångsinsatser.
- **Ägargeografin måste bli korrekt.** Hästägares starter och hästägarskap slås ihop till ett mått, ägaraktivitet, baserat på var ägarna bor – med företrädarregistrering som övergångslösning, särskilda krav på managementbolag, och en riktig andelsägarregistrering inom två till tre år.
- **Kategori ska kunna förtjänas.** Banor som utvecklar anläggningen tillsammans med kommun och näringsliv ska kunna få lån från Svensk Travsport på affärsmässiga villkor, sekventiellt och i konkurrens.
- **Minst en bana bör konverteras till en renodlad TV-bana** för digitalt spel, som bär vinterhalvåret och frigör sommaren för de banor som väljer det uppdraget.

Styrelsen En Häst En Röst

Johan Arneng (ordf)

Magnus Alselind

Satu Liitiäinen

Hans Nelén